

Deportes ▶ Fútbol / Pilota

La arquitecta insiste en que Rubiales intentó pagar su casa con fondos de la AFE

▶ La mujer ratifica la denuncia contra el presidente de la federación, pero admite que no tiene pruebas

Laura Ballester VALENCIA

El rival de Luis Rubiales en las últimas elecciones a presidir la Real Federación Española de Fútbol (RFEF), Miguel Ángel Galán, y la arquitecta que reformó la casa de Rubiales ratifican ayer ante el juez y el fiscal del Juzgado de Instrucción 6 de Valencia la denuncia contra el actual presidente federativo. Galán y la arquitecta acusan a Rubiales de intentar pagar la reforma de su vivienda con dinero de la Asociación de Futbolistas Españoles (AFE), que presidió desde 2010 hasta noviembre de 2017.

Los hechos que ahora investiga la justicia sucedieron en agosto de 2015, cuando Rubiales encargó a una arquitecta de Valencia «la reforma integral de su casa que anteriormente había sido del expresidente del Alicante CF», equipo en el que Rubiales llegó a jugar la temporada 2008-2009. A la hora de pagar, «Rubiales le comentó a la arquitecta que tenía problemas con Hacienda por un asunto del Levante UD [donde fue capitán del equipo] y que si podía adelantar el dinero para la reforma, por lo que a día de hoy Rubiales le debe una cantidad superior a 120.000 euros por la reforma de su casa». Sin embargo, Rubiales defende que esta deuda ya está saldada y así se ha demostrado ante el Juzgado de Primera Instancia 19 de Valencia que investiga una denuncia de la arquitecta contra Rubiales por esta deuda.

que cobrara la reforma de su casa con fondos de la AFE, según confirman a Levante-EMV fuentes conocedoras de su declaración. Durante la misma no se pudieron escuchar las grabaciones originales aportadas por problemas técnicos, juez y fiscal se interpusieron sobre todo por las transferencias que recibió de Rubiales y las facturas que elaboró. Aunque admitió que las obras se hicieron sin contrato y que recibía dinero a cuenta sin facturar. Al finalizar su com-

recencia declinó hacer declaraciones visiblemente nerviosa. Galán sí que atendió a los periodistas al finalizar su declaración y, aunque evitó dar detalles, pidió que se amplíen las responsabilidades a la AFE si se prueba el fraude. El presidente del Centro Nacional de Entrenadores de Fútbol (Cenaef), una entidad privada, pidió que «si la arquitecta no minte y es todo verdad, que caiga el peso de la ley contra quien calga, no sólo sobre Rubiales sino sobre más gente que puede haber

Juan Mata y la Fundación Trinidad Alfonso, premios nacionales del deporte 2017

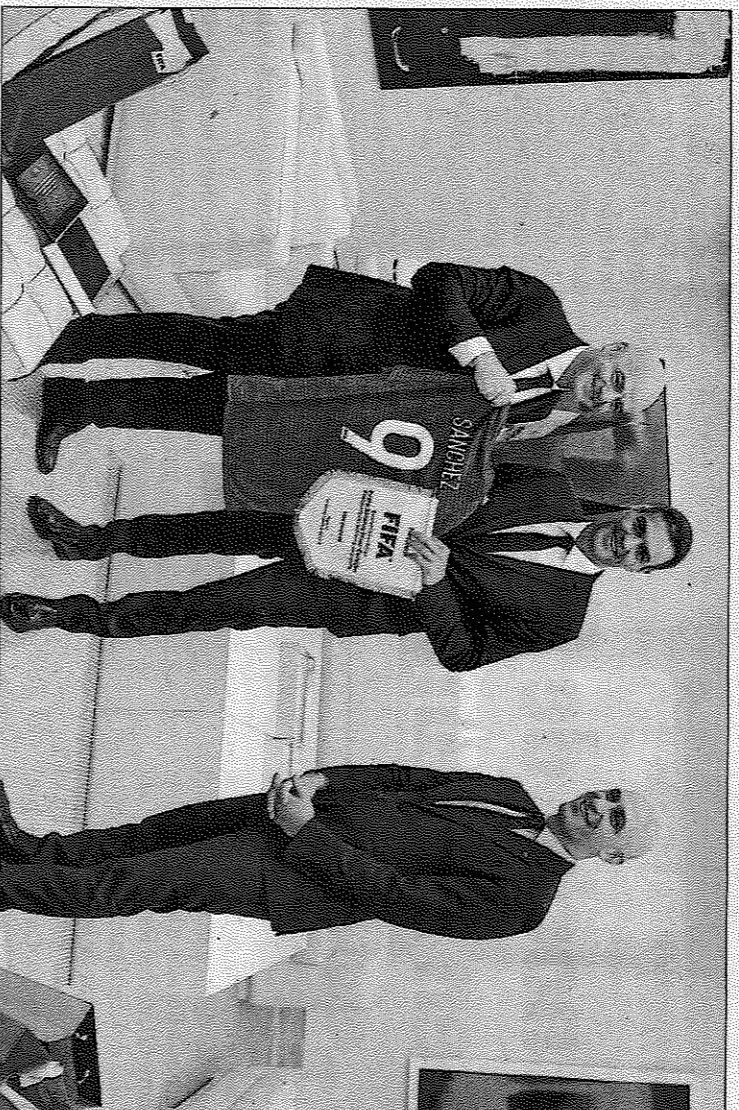
▶ Los reyes de España harán entrega de unos galardones en los que también ha sido agraciado Keylor Navas

EE MADRID

La Fundación Trinidad Alfonso, el ex futbolista del Valencia CF Juan Mata, y el ex portero costarricense del Levante Keylor Navas, fueron galardonados ayer con el premio nacional del deporte de 2017, que serán entregados por los reyes de España.

La Fundación ha obtenido la Copa Stadium, mientras que a Juan Mata le ha correspondido el premio reina Sofía por el proyecto Common Goal, y a Keylor Navas el Trofeo Comunidad Iberoamericana. La relación completa de premiados es la siguiente:

- Premio Rey Felipe al mejor deportista: Rafael Nadal (Tennis)
- Premio Reina Letizia a la mejor deportista: Sandra Sánchez (Kárate)
- Premio Rey Juan Carlos al deportista revelación: Jon Rham (Golf)
- Premio Reina Sofía: Juan Mata (Proyecto Common Goal)
- Premio Princesa Leonor al mejor deportista mejor de 18 años: María Vicente (Atletismo)
- Premio Infanta Sofía: Fundación Ala Par - Trofeo Comunidad Iberoamericana: Keylor Navas (Fútbol)
- Copa Barón de Gijón al mejor equipo: Selección masculina y femenina hockey patines
- Copa Stadium: Fundación Trinidad Alfonso - Premio CSP: Ciudad Autónoma de Melilla - Trofeo Joaquín Blume: Instituto Ortega y Gasset/Residencia Blume.

EE

Rubiales y Sánchez quieren la Eurocopa de 2028

▶ España quiere organizar una Eurocopa en 2028. Así se propuso en la reunión de ayer entre Pedro Sánchez, Luis Rubiales y Gianni Infantino, en Mondolc. España nunca ha organizado una Eurocopa (sólo la fase final de 1964). Otro asunto del que se habló entre el presidente del Gobierno, el de la FIFA y el de la RFEF es que también España se postula para volver a organizar un Mundial de Fútbol, en 2030.

EL PERILL D'OBRIDAR ELS CLUBS

VA DE BO

Alberto Soldado

Quan la pilota valenciana va desaparèixer dels carrers dels nostres pobles, allà pels anys cinquanta i seixanta del passat segle, el joc de pilota, el que es juga amb la vaqueta, va quedar postergat a l'activitat d'alguns pocs trinquets.

Així ho va arrellegar en una breu publicació editada per la Delegació Nacional d'Esports Jorge Cela Trullock, a finals dels seixanta, que

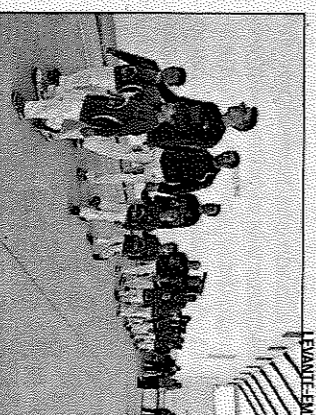
va tindre el detall d'acostar-se al trinquet de Borriana, suposem que en alguna escapada vacacional, fotogràfic a les figures de l'època i palpar l'ambient decaligr i pessimista dels aficionats.

En aquells anys obrien les seues portes a la pilota professional, de manera periòdica, alguns trinquets com a Pelayo, Massamagrell, Borriana, La Pobla de Vallbona - va inaugurar un trinquet en 1968-

Sueca, Gandia, Benissa i poc més. Molt poc més. Alguns altres recintes se sostenien per aficionats que es jugaven els diners en desafiaments diaris de nül formes convinguts, recintes en què de manera esporàdica o temporal s'anunciaven els professionals, jugadors que contractaven les seues partides amb una simple anotació en l'agenda. Temps en què, si per qualsevol circumstància no s'encreaven apostes, la partida perdia tot l'interès. Per això, a finals dels seixanta i a principis dels setanta a penes hi havia renovació ni foment entre la plantilla que gastava pantalló blanc, que era la manera de visualitzar la seua condició de professional.

Foren els campionats de clubs, que jugaven a Galotxa, a Llargues o a Raspaül, els que van recuperar l'afició en desenes i desenes de pobles; els que van crear escoles, i impulsaren la necessitat de juve-

nils. Van ser eixos campionats del joc en el carrer els brolladors d'aire fresca que, en gran manera, van renovar les plantilles i sobretot van estendre l'afició per comarques en què ja era un record dels

EMV

Els clubs són molt importants.

més vells. Eixos campionats que, llavors van gaudir d'atencions mediàtiques que animaven dirigents i jugadors al convertir-los en protagonistes de la heroïcitat. És trist comprovar la decadèn-

cia de les competicions de clubs; l'alacaguda vida. L'escassa atenció que se'ls presta. Segurament guaiats per la moda d'altres esports en què ja es parla més de les figures que dels propis equips, ens oblidem de que, sense al·licients, els clubs cauran en la melancolia; per a res procuraran renovar les seues plantilles si quan sorgix un xiquet amb qualitat se li priva, directament o indirectament, d'aportar al club el que el club li ha permès aconseguir. Sense reflex mediàtic, quin interès hi ha per participar en tornejos? Analtze's l'evolució de la pilota en molts pobles i probablement arribarem a la conclusió que, igual que va ocórrer en els anys cinquanta i seixanta, ens podem quedar amb uns pocs trinquets, sense nous aficionats que puguen omplir-los per a sustindre el món professional.

Marrahí assegura que amb la continuïtat ha recuperat la seua millor versió. F. UNIPYVA

Marrahí «Vaig per Ian i Moltó en este Individual»

El rest de Villanueva de Castellón va ser campió en l'any 2014

VALENCIA | J. CANO
@Jampilota

Julio Marrahí és del tipus de pilotaris que alça passions i no deixa indiferent a ningú. Figura indiscutible del raspall, el seu caràcter i predisposició a oferir espectacle fa que siga un dels preferits per l'afició. «La meua filosofia és disfrutar jugant i fer disfrutar a la gent», explica.

Guanyar també entra dins de la seua filosofia. L'Individual es troba a tir de pedra i, en ser preguntat si podria ser l'alternativa als grans favorits, Ian i Moltó, la resposta és contundent. «Vaig per ells. Sense menysprear a ningú i sabent que sempre hi ha sorpreses i que cada partida és un món. L'any passat estava tocat i vaig igualar a 20 amb Moltó en semifinals. Ara que estic bé vaig a totes», assenyala.

Això sí, l'ambició no li fa caure en la imprudència. El de Villanueva de Castellón no diu que és el favorit. Matisa que esta vegada sí que apunta al que seria el seu segon títol, però

reconeixent la vàlua dels vencedors de les darreres edicions. «Em trobe molt bé, però ells també. Ian està en un moment dolç i Moltó està com sempre o inclús millor», comenta.

Inclús obri la porta a altres candidats. «A Brisca el veig en molt bones condicions i sé que està preparant-se i conscienciant-se molt per a arribar lluny. No el descarto en esta lluita».

Ara és quan els pilotaris que volen arribar lluny incrementen la seua preparació específica per a este torneig. Marrahí no és tan metòdic.

«He jugat la intensitat dels entrenes, però no vaig a fer molt més. He jugat moltes partides durant l'estiu i eixe ha sigut el millor entrenament. Físicament i mentalment estic fort i l'únic que em queda és fer un parell de sessions mà a mà. Jo no necessite més».

Marrahí va tocar la glòria en la temporada 2014. Després de guanyar la Lliga i l'Individual i sent el número u indiscutible, va arribar un

EL MOMENT

«Amb la continuïtat he recuperat la millor versió.

Inclús continue evolucionant en aspectes com la manera d'afrentar les partides»

PREPARACIÓ DIFERENT

«He jugat la intensitat dels entrenes, però no vaig a fer molt més. He jugat molt durant l'estiu i eixe ha sigut el millor entrenament»

PRIMER RIVAL

«Iván és complet, fort, tècnic i amb molt aguant. És un Moltó en xicotet i ve rodat del sub-23. No cauré en l'error de pensar que guanyaré pel nom»

LA PISSARRA

- DIJOUS 13 DE SETEMBRE. ● 18.00
- TRINQUET DE RIBA-ROJA
- Puchol II i Bueno
- Pablo de Sella i Javi
- DIJOUS 13 DE SETEMBRE. ● 18.30
- TRINQUET DE BELLREGUARD
- Iván i Raül
- Sàlles II i Llorja
- DIVENDRES 14 DE SET. ● 18.00
- TRINQUET DE VILAMARXANT
- Carlos i Pere
- Julio Palau i Santi
- DIVENDRES 14 DE SET. ● 23.00
- TRINQUET DE PILES
- Ian i Canari
- Moltó i Tonet IV

COMPTE ENERERE

El tret d'eixida, a Xeraco

L'Individual de raspall començarà el dia 24 a Xeraco amb el duel entre Ian i Canari. El d'escala i corda arrancarà el 5 d'octubre a Vila-real. Abans té programades dues prèviës.

llarg ostracisme a causa de les lesions, que des de fa temps li respecten. «Amb la continuïtat he recuperat la meua millor versió», diu.

Però creu que encara pot anar a més. «Hi ha aspectes en els quals continue evolucionant com per exemple la manera d'afrentar les partides. Els anys i les partides et fan saber jugar millor, administrar-te i gestionar les marxos durant una partida. Abans, a totes volia pegar-li fort mentre que ara també busque jugar-la ben jugada», comenta.

La seua estrena tindrà lloc el dia 26 a Guadassuar contra un jove de 16 anys que no para d'acaparar elogis. «A Iván no el veig com un rival fàcil. És un xic amb gran potencial, complet, fort, tècnic i amb molt aguant. És una rèplica de Moltó en xicotet. A més ve rodat del sub-23 i de la prèvia contra Badenes. No cauré en l'error de pensar que guanyaré pel nom. Té tot el meu respecte. I el fet de tindre la feina feta i de no tindre res a perdre fa que siga més perillós encara».

A partir d'ací ja no fa més cabales. «Alcorconazos' hi ha molts i el mà a mà és propici perquè es donen, més encara amb este nou sistema, que m'encanta. És de justícia que tots comencem per igual. És cert que hi ha caps de sèrie, però perquè s'ho van guanyar l'any passat. Tots haurem de remar el mateix per a arribar al final del viatge».